

OBWODZENIE (2) *sb n*

L sg obwodzeniu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. obwieść.

1. *Otaczanie; circumductio Cn (1) :*

Wyrażenie: »obwodzenie murem« = *obwarowywanie; circummunitio Cn (1):* Multum insumpsi in munieda civitate, Wielem nąłóżył ná obwodzeniu murem miáftá. *Mącz 433a.*

2. *praw. Stwierdzenie przez urząd dokonania przestępstwa lub szkody na podstawie oględzin (1) :*

Wyrażenie: »obwodzenie ran« (1): O obwodzeniu ran. [...] Rány máią być zá świeżá obwodzone vrzędem Grodzkiem *UstPraw D4v.*

Cf **OBWOD**, **OBWODZIĆ**

MN